

Datum van
inontvangstneming

:

06/05/2025

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-203/25 – 1

Zaak C-203/25

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

17 maart 2025

Verwijzende rechter:

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės
(Litouwen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

26 februari 2025

Verzoekende partij:

„NEO GROUP” UAB

Verwerende partij:

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų
ministerijos

MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA

**PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS (commissie voor fiscale
geschillen bij de regering van de Republiek Litouwen)**

BESLISSING

TOT VERWIJZING NAAR HET HOF VAN JUSTITIE

IN DE ZAAK „NEO GROUP” UAB

[...] [datum, plaats, nummer]

De commissie voor fiscale geschillen bij de regering van de Republiek Litouwen
(hierna: „commissie voor fiscale geschillen”) [...] [samenstelling van de

commissie voor fiscale geschillen] heeft het beroep onderzocht dat op 19 november 2024 is ingesteld door „NEO GROUP” [UAB] (hierna: „verzoekster”) tegen het besluit van de Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (nationale belastinginspectie bij het ministerie van Financiën van de Republiek Litouwen; hierna: „nationale belastinginspectie”) van 30 oktober 2024 tot goedkeuring van het inspectieverslag [...] (hierna: „bestreden besluit”).

De commissie voor fiscale geschillen heeft het volgende vastgesteld:

- 1 [...] [standaard procedurele formulering]
- 2 Het geschil tussen verzoekster en de nationale belastinginspectie heeft betrekking op de feitelijke grondslag en de wettelijke vermoedens voor een beroep op de bepalingen van artikel 1, leden 2 en 3, van richtlijn 2011/96/EU van de Raad van 30 november 2011 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten (hierna: „richtlijn 2011/96/EU”), waarin een algemene antimisbruikregel is vastgesteld, alsmede de bepalingen van artikel 32, lid 6, van wet nr. IX-675 van de Republiek Litouwen inzake de vennootschapsbelasting van 20 december 2001 (hierna: „wet inzake de vennootschapsbelasting”) [(versie van wet nr. XII-2262 van 22 maart 2016)], waarbij de bepalingen van richtlijn 2011/96/EU in nationaal recht zijn omgezet.
- 3 [...] [recht om een verzoek om een prejudiciële beslissing in te dienen op grond van artikel 267 VWEU] In zijn arrest van 21 oktober 2010 inzake Nidera Handelscompagnie BV/Inspectie (C-385/09, [...] EU:C:2010:627, punt 40), heeft het Hof geoordeeld dat de commissie voor fiscale geschillen de hoedanigheid van rechterlijke instantie bezit in de zin van artikel 234 EG (en derhalve ook in de zin van artikel 267 VWEU).

Toepasselijke bepalingen

Unierecht

- 4 Volgens artikel 288, [derde alinea], VWEU is een richtlijn verbindend ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke lidstaat waarvoor zij bestemd is, doch aan de nationale instanties wordt de bevoegdheid gelaten vorm en middelen te kiezen voor de implementatie ervan.
- 5 Richtlijn 2011/96/EU strekt ertoe dividenden en andere winstuitkeringen van dochterondernemingen aan hun moedermaatschappijen vrij te stellen van bronbelasting en dubbele belastingheffing van zulke inkomsten op het niveau van de moedermaatschappij te elimineren [(overweging 3)].
- 6 [Overwegingen 4 en 5] van richtlijn 2011/96/EU luiden als volgt:

„(4) Hergroeperingen van vennootschappen uit verschillende lidstaten kunnen noodzakelijk zijn teneinde in de Unie soortgelijke voorwaarden te scheppen als op een binnenlandse markt en daardoor de goede werking van de interne markt te verzekeren. Deze transacties mogen niet worden belemmerd door beperkingen, nadelen of distorsies die met name voortvloeien uit de fiscale voorschriften van de lidstaten. Er moet bijgevolg voor deze hergroeperingen in concurrentie-neutrale belastingvoorschriften worden voorzien om de ondernemingen in staat te stellen zich aan te passen aan de eisen van de interne markt, hun productiviteit te vergroten en hun concurrentiepositie op de internationale markt te versterken.

(5) Deze hergroeperingen kunnen leiden tot de vorming van groepen van moeder- en dochtermaatschappijen.”

- 7 Richtlijn (EU) 2015/121 van de Raad van 27 januari 2015 [hierna: „richtlijn (EU) 2015/121”] tot wijziging van richtlijn 2011/96/EU luidt [in de overwegingen 5 tot en met 8]:

„(5) Het zou dan ook zeer nuttig zijn om in richtlijn 2011/96/EU een gemeenschappelijke minimumbepaling ter bestrijding van misbruik op te nemen teneinde misbruik van de richtlijn te bestrijden en een consistentere toepassing in de verschillende lidstaten te bewerkstelligen.

(6) De toepassing van antimisbruikregels moet evenredig zijn en moet specifiek gericht zijn op het aanpakken van een constructie of een reeks van constructies die kunstmatig is, met andere woorden, die de economische realiteit niet weerspiegelt.

(7) Daartoe moeten de belastingdiensten van de lidstaten bij het beoordelen van de vraag of er bij een constructie of een reeks constructies sprake is van misbruik, een objectieve analyse maken van alle relevante feiten en omstandigheden.

(8) Hoewel de lidstaten gebruik moeten maken van de antimisbruikbepaling om constructies aan te pakken die in hun geheel kunstmatig zijn, kunnen zich ook gevallen voordoen waarin slechts bepaalde stappen of onderdelen van een constructie kunstmatig zijn. De lidstaten moeten de antimisbruikbepaling eveneens kunnen toepassen om die specifieke stappen of onderdelen aan te pakken, waarbij de stappen of onderdelen van de constructie die wel authentiek zijn, ongemoeid worden gelaten. Aldus zou de antimisbruikbepaling zo doeltreffend mogelijk en op evenredige wijze worden toegepast. De „voor zover”-aanpak kan doeltreffend zijn in de gevallen waarin de betrokken entiteiten als zodanig niet kunstmatig zijn, maar bijvoorbeeld de aandelen waaruit de uitkering van winst voortkomt, niet daadwerkelijk aan een in een lidstaat gevestigde belastingplichtige toe te rekenen zijn, dit wil zeggen indien er eigendomsoverdracht van de aandelen plaatsvindt op grond van de rechtsvorm van de constructie, maar de kenmerken daarvan de economische realiteit niet weerspiegelen.”

- 8 Overeenkomstig artikel 1, lid 1, onder b), van richtlijn 2011/96/EU past elke lidstaat die richtlijn onder meer toe op winst die door vennootschappen van die

lidstaat is uitgekeerd aan vennootschappen van andere lidstaten, waarvan zij dochterondernemingen zijn.

- 9 Artikel 1, leden 2 en 3, van richtlijn 2011/96/EU [zoals gewijzigd bij richtlijn (EU) 2015/121] bevat een algemene antimisbruikregel, die luidt als volgt:

„2. De lidstaten kennen de voordelen van deze richtlijn niet toe voor een constructie of een reeks van constructies die is opgezet met als hoofddoel of een van de hoofddoelen een belastingvoordeel te verkrijgen dat het doel of de toepassing van deze richtlijn ondermijnt, en die, alle relevante feiten en omstandigheden in aanmerking genomen, kunstmatig is. Een constructie kan uit verscheidene stappen of onderdelen bestaan.

3. Voor de toepassing van lid 2 wordt een constructie of een reeks van constructies als kunstmatig beschouwd voor zover zij niet is opgezet op grond van geldige zakelijke redenen die de economische realiteit weerspiegelen.”

- 10 Artikel 3, lid 1, van richtlijn 2011/96/EU bepaalt: „Voor de toepassing van deze richtlijn:

(a) wordt de hoedanigheid van moedermaatschappij toegekend:

(i) aan ten minste iedere vennootschap van een lidstaat die voldoet aan de voorwaarden van artikel 2 en die een deelneming van ten minste 10 % bezit in het kapitaal van een vennootschap van een andere lidstaat die aan dezelfde voorwaarden voldoet; [...]

(b) wordt onder ‚dochteronderneming’ verstaan de vennootschap in het kapitaal waarvan de onder a) bedoelde deelneming wordt gehouden.”

- 11 Artikel 5 van richtlijn 2011/96/EU bepaalt: „De door een dochteronderneming aan de moedermaatschappij uitgekeerde winst wordt vrijgesteld van bronbelasting.”

- 12 Artikel 6 van richtlijn 2011/96 bepaalt: „De lidstaat onder wiens wetgeving de moedermaatschappij ressorteert, mag geen bronbelasting heffen op de winst die deze maatschappij van haar dochteronderneming ontvangt.”

Litouws recht

- 13 De wet inzake de vennootschapsbelasting bepaalt:

13.1. Artikel 3, lid 1, van de wet inzake de vennootschapsbelasting bepaalt dat Litouwse entiteiten en buitenlandse entiteiten vennootschapsbelasting verschuldigd zijn. Artikel 2, lid 3, van de wet inzake de vennootschapsbelasting bepaalt dat onder buitenlandse entiteit wordt verstaan een buitenlandse rechtspersoon of organisatie met statutaire zetel in een andere staat en die overeenkomstig de wetgeving van die andere staat is opgericht of anderszins is

georganiseerd, alsook elke andere belastingplichtige entiteit die in het buitenland is gevestigd, opgericht of anderszins georganiseerd;

13.2. Artikel 4, lid 3, onder 2), van de wet inzake de vennootschapsbelasting bepaalt dat de belastinggrondslag van een buitenlandse entiteit bestaat uit „inkomsten die afkomstig zijn uit de Republiek Litouwen en die worden ontvangen door een buitenlandse entiteit anders dan via vaste inrichtingen op het grondgebied van de Republiek Litouwen”, en artikel 4, lid 4, onder 2) van de wet inzake de vennootschapsbelasting bepaalt dat „onder inkomsten die afkomstig zijn uit de Republiek Litouwen en die worden ontvangen door een buitenlandse entiteit anders dan via vaste inrichtingen op het grondgebied van de Republiek Litouwen ook worden verstaan inkomsten uit uitgekeerde winsten”.

13.3. Artikel 34, lid 1, van de wet inzake de vennootschapsbelasting (versie van wet nr. XII-2262 van 22 maart 2016) bepaalt dat „dividenden die buitenlandse entiteiten ontvangen voor aandelen, gedeelte van het kapitaal of andere rechten die in een Litouwse entiteit worden gehouden, onderhevig zijn aan vennootschapsbelasting tegen een tarief van 15 %. De belasting wordt berekend, ingehouden en afgedragen aan de begroting door de Litouwse entiteit die de dividenden uitkeert, uiterlijk op de [tiende] dag van de maand die volgt op de maand waarin de dividenden zijn uitgekeerd.” Artikel 34, lid 2, bepaalt dat „over dividenden die een Litouwse entiteit uitkeert aan een buitenlandse entiteit die gedurende een ononderbroken periode van ten minste 12 maanden, met inbegrip van het tijdstip waarop de dividenden worden uitgekeerd, ten minste 10 % van de stemgerechtigde aandelen (belangen, lidmaatschapsaandelen) in de Litouwse entiteit houdt, geen belasting wordt geheven, tenzij de buitenlandse entiteit die de dividenden ontvangt, is geregistreerd of anderszins is georganiseerd in doelgebieden”.

13.4. Artikel 32, lid 6, van de wet inzake de vennootschapsbelasting (versie van wet nr. XII-2262 van 22 maart 2016) bepaalt dat „de bepalingen van artikel 34, lid 2, [...] van dit hoofdstuk [...] betreffende het niet-belasten van dividenden niet van toepassing zijn op een constructie of een reeks van constructies die is opgezet met als hoofddoel of een van de hoofddoelen een belastingvoordeel te verkrijgen dat het doel of de toepassing van richtlijn 2011/96/EU van de Raad van 30 november 2011 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten ondermijnt, en die, alle relevante feiten en omstandigheden in aanmerking genomen, kunstmatig is. Een constructie kan uit verscheidene stappen of onderdelen bestaan. Een constructie of een reeks van constructies wordt als kunstmatig beschouwd voor zover zij niet is opgezet op grond van geldige zakelijke redenen die de economische realiteit weerspiegelen.”

Verdrag tot het vermijden van dubbele belasting tussen de Republiek Litouwen en de Republiek Cyprus

- 14 De leden 1 en 2 [van artikel (10)] van het Verdrag tussen de regering van de Republiek Litouwen en de regering van de Republiek Cyprus tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van belastingontduiking met betrekking tot inkomstenbelasting (hierna: „verdrag tussen Litouwen en Cyprus”) van 21 juni 2013 voorzien in de verdeling van bevoegdheden tussen deze twee lidstaten inzake dividendbelasting. Artikel 10, lid 1, bepaalt dat „dividenden die door een vennootschap met woonplaats in een verdragsluitende staat worden uitgekeerd aan een inwoner van de andere verdragsluitende staat mogen worden belast in die andere staat”. Artikel 10, lid 2, van het verdrag tussen Litouwen en Cyprus bepaalt: „Deze dividenden mogen ook worden belast in de verdragsluitende staat waar de vennootschap die de dividenden uitkeert woonplaats heeft overeenkomstig de wetgeving van die staat, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden woonplaats heeft in de andere verdragsluitende staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan:

(a) 0 procent van het brutobedrag van de dividenden als de uiteindelijk gerechtigde een vennootschap is (anders dan een personenvennootschap) die rechtstreeks ten minste 10 procent bezit in het kapitaal van de vennootschap die de dividenden uitkeert;

(b) 5 procent van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

Dit lid laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap over de winst waaruit de dividenden worden uitgekeerd.”

Feiten van het hoofdgeding en argumenten van partijen

- 15 In casu is het volgende vastgesteld:

15.1. Verzoekster is een rechtspersoon met beperkte civiele aansprakelijkheid naar Litouws recht. Vanaf 10 augustus 2005 tot op heden en gedurende de periode waarin dividenden werden uitgekeerd, wordt 100 % van de aandelen in verzoekster gehouden door RETAL INDUSTRIES LIMITED (hierna: „RETAL INDUSTRIES”), een vennootschap naar Cypriotisch recht.

15.2. Bij besluiten van haar enige aandeelhouder RETAL INDUSTRIES van 27 oktober 2016 en 30 oktober 2017, heeft verzoekster 15 000 000 EUR aan dividend vastgesteld en uitgekeerd aan haar aandeelhouder RETAL INDUSTRIES. Bovendien heeft een andere Litouwse vennootschap, waarvan RETAL INDUSTRIES eveneens 100 % aandeelhouder is, bij twee besluiten van haar enige aandeelhouder RETAL INDUSTRIES van 31 oktober 2016 en 30 oktober 2017 13 485 032 EUR aan dividend vastgesteld en uitgekeerd aan haar enige aandeelhouder RETAL INDUSTRIES. In totaal is 28 485 032 EUR aan dividenden uitgekeerd aan RETAL INDUSTRIES. Ten tijde van de vaststelling en uitkering van de dividenden hield RETAL INDUSTRIES 100 % van de aandelen in verzoekster, en heeft verzoekster de „deelnemingsvrijstelling” van artikel 34, lid 2, van de wet inzake de vennootschapsbelasting toegepast en geen vennootschapsbelasting in Litouwen ingehouden.

15.3. Na een belastingcontrole te hebben verricht om vast te stellen of de berekening, de aangifte en de betaling van de vennootschapsbelasting van verzoekster over de jaren 2016 tot en met 2017 correct was, heeft de nationale belastinginspectie opgemerkt dat het bedrag aan dividenden die in de jaren 2016 tot en met 2017 zijn uitgekeerd (in totaal 15 000 000 EUR) aan RETAL INDUSTRIES, de aandeelhouder van verzoekster, overeenkomstig artikel 32, lid 6, van de wet inzake de vennootschapsbelasting, waarin de nationale antimisbruikregel voor de dividendvrijstelling is vastgesteld (hierna: „nationale antimisbruikregel”), in Litouwen had moeten worden onderworpen aan de vennootschapsbelasting tegen een tarief van 15 %.

- 16 De nationale belastinginspectie heeft haar conclusie gebaseerd op de volgende basisgegevens met betrekking tot de nationale antimisbruikregel die in casu werd toegepast:

16.1. Wat betreft de activiteiten van RETAL INDUSTRIES. Het grootste deel van het totale bedrijfsresultaat van RETAL INDUSTRIES in 2016 en 2017 bestond uit inkomsten uit dividend (95 % in 2016 en 93,04 % in 2017), en het grootste deel van de inkomsten uit dividend bestond uit dividenden ontvangen van verzoekster en een andere Litouwse vennootschap (ongeveer 88 % in 2016 en bijna 74 % in 2017). Volgens de door de Cypriotische belastingdienst ingediende aangiften voor de vennootschapsbelasting van RETAL INDUSTRIES over de jaren 2016 tot en met 2017, heeft RETAL INDUSTRIES de door haar ontvangen dividenden ten bedrage van 35 530 446 EUR toegeschreven aan de inkomsten die zijn vrijgesteld van vennootschapsbelasting.

16.2. Wat betreft de overdracht van aandelen in RETAL INDUSTRIES. De aandelen in RETAL INDUSTRIES zijn verkocht aan PPH voor een bedrag van 310 400 000 EUR, waarbij de betaling tot 18 januari 2027 is uitgesteld, zonder verstrekking van zekerheden. Met andere woorden, op 18 januari 2017 is de aandeelhouder van RETAL INDUSTRIES gewijzigd van de Belizaanse vennootschap CLENDON HOLDINGS INC (hierna: „CLENDON”), voormalig aandeelhouder van RETAL INDUSTRIES tussen 21 september 2007 en 18 januari 2017, naar PPH (een op 24 oktober 2016 in Cyprus opgerichte vennootschap met een aandelenkapitaal van 1 000 EUR). Van 2016 tot en met 2017 heeft RETAL INDUSTRIES geen dividenden uitgekeerd aan haar aandeelhouder CLENDON. Bij de eigendomsoverdracht van de aandelen in RETAL INDUSTRIES van CLENDON naar PPH, is de uiteindelijk gerechtigde, namelijk PG (de aandeelhouder en gerechtigde van CLENDON, hierna „PG”), dezelfde gebleven.

16.3. Wat betreft de activiteiten van PPH. PPH was eigenaar van 100 % van de aandelen in RETAL INDUSTRIES en van 0,0155 % van de aandelen in JSC RETAL (de resterende 99,845 % van de aandelen werd indirect door PPH gehouden via RETAL INDUSTRIES). PPH had geen werknemers; het bedrijfsresultaat van PPH tussen 24 oktober 2016 en 31 december 2018 bestond uit: inkomsten uit dividend ter hoogte van 59 152 418 EUR (meer dan 99 % van

het totale resultaat), geclassificeerd als resultaat dat is vrijgesteld van vennootschapsbelasting; PPH heeft in de periode van 24 oktober 2016 tot en met 31 december 2018 geen winst uitgekeerd aan aandeelhouders.

16.4. Wat betreft de bedragen van uitkeringen en verplichtingen die met elkaar samenvallen, dat wil zeggen: die hetzelfde zijn. De nationale belastinginspectie heeft vastgesteld dat verzoekster en een andere Litouwse vennootschap van 2016 tot en met 2017 in totaal een bedrag van 28 485 032 EUR aan dividenden hebben uitgekeerd aan RETAL INDUSTRIES. Dit bedrag was in wezen gelijk aan het bedrag aan dividend dat RETAL INDUSTRIES aan de Cypriotische vennootschap PPH heeft uitgekeerd, namelijk 28 880 865,12 EUR, overeenkomstig de besluiten van de enige aandeelhouder van 20 september 2017, 13 oktober 2017, 23 oktober 2017, 16 november 2017 en 22 maart 2018. Vastgesteld is dat op 31 december 2017 de langlopende schulden van PPH aan PG ter hoogte van 310 400 000 EUR bestonden uit de schulden van PPH (voor de aandelen in RETAL INDUSTRIES) aan CLENDON, die volgens de nationale belastinginspectie door CLENDON zijn overgedragen aan de uiteindelijk gerechtigde PG in directe transacties, rekening houdend met de samenvallende bedragen en het tijdstip waarop de schulden moesten worden betaald. Er werd geconstateerd dat PPH van 2017 tot en met 2018 leningen aan PG heeft verstrekt ten bedrage van 21 540 865 EUR en dat PG rechten op schulden van debiteuren van PPH heeft overgedragen voor een bedrag van 7 374 463 EUR (in totaal 28 915 328 EUR). Daarnaast zijn in 2018 leningen die door PPH zijn verstrekt aan PG tussen 2017 en 2018 ten bedrage van 21 540 865 (krachtens leningsovereenkomsten van 20 september 2017, 16 november 2017 en 22 maart 2018) en een verplichting van PG jegens PPH ten bedrage van 7 374 463 EUR voor de overdracht van de rechten op de schulden van debiteuren van PPH ten bedrage van 7 374 463 EUR verrekend met een contante verplichting van PPH jegens PG.

- 17 Gelet op deze vier soorten omstandigheden en op het feit dat verzoekster het eerste dividend van 5 000 000 EUR aan RETAL INDUSTRIES heeft uitgekeerd in november 2016, dat wil zeggen drie maanden vóór de overdracht van 100 % van de aandelen in RETAL INDUSTRIES aan PPH en een maand na de oprichting van PPH, is de nationale belastinginspectie tot de slotsom gekomen dat de keten van transacties, waarbij de aandelen in RETAL INDUSTRIES, die 100 % van de aandelen in verzoekster en RETAL LITHUANIA hield, in korte tijd (minder dan drie maanden na haar oprichting) zijn verkocht aan PPH, een nieuw opgerichte vennootschap, voor 310 400 000 EUR (tegen dezelfde prijs die tien jaar eerder, dat wil zeggen in 2007, door CLENDON is betaald voor 100 % van de aandelen in RETAL INDUSTRIES van een niet-verbonden persoon), terwijl de uiteindelijk gerechtigde PG dezelfde is gebleven en deze als gevolg van deze transacties aanzienlijke bedragen heeft ontvangen (in de vorm van leningen en overdrachten van rechten), afkomstig uit dividenden uitgekeerd door de Litouwse vennootschappen, namelijk verzoekster en een andere Litouwse vennootschap, niet de economische realiteit weerspiegelt en deze transacties kunstmatig zijn verricht om een formele schuld van PPH aan CLENDON te creëren voor de verkrijging van de aandelen in RETAL INDUSTRIES, en vervolgens ook de

schuld aan PG, teneinde de indruk te wekken dat de door de Litouwse vennootschappen uitgekeerde dividenden zijn gebruikt om deze schulden te dekken.

- 18 De nationale belastinginspectie heeft vastgesteld dat, overeenkomstig de bepalingen van de nationale antimisbruikregel, een groep economische transacties werd beschouwd als een constructie die kunstmatig is, aangezien PPH het aandelenbelang in RETAL INDUSTRIES heeft verkregen van CLENDON, waardoor formeel de schuld van PPH aan CLENDON (en vervolgens aan PG) is ontstaan, terwijl na de verkrijging van de aandelen al deze vennootschappen indirect werden bestuurd door dezelfde persoon, PG, en verzoekster via RETAL INDUSTRIES dividenden aan PPH heeft betaald met het doel een belastingvoordeel te verkrijgen door de betaling van dividendbelasting te ontwijken. Bijgevolg heeft verzoekster artikel 34, lid 2, van de wet inzake de vennootschapsbelasting geschonden en ten onrechte vennootschapsbelasting ontweken door gebruik te maken van de vrijstelling van dividendbelasting waarin dat artikel voorziet (door een vennootschapsbelastingtarief van 0 % toe te passen).

Voornaamste argumenten van verzoekster

- 19 Verzoekster stelt zich op het standpunt dat de dividenden die in 2016 tot en met 2017 zijn uitgekeerd aan haar aandeelhouder RETAL INDUSTRIES, niet onderworpen zijn aan vennootschapsbelasting aan de bron en beroept zich daarbij hoofdzakelijk op de volgende overwegingen:

19.1. De nationale antimisbruikregel is niet van toepassing op verzoekster, omdat: [...] RETAL INDUSTRIES geen kunstmatige constructie was of is, haar activiteiten in overeenstemming zijn met de economische realiteit, dat wil zeggen zij is een echte vennootschap met een daadwerkelijke zakelijke inhoud (in het bestreden besluit voert de nationale belastinginspectie het tegendeel niet aan); het enkele feit dat zij de status heeft van een werkelijke ontvanger van dividenden, mag niet betekenen dat er geen sprake is van een kunstmatige constructie in de relatie tussen de partij die het dividend uitkeert en de daadwerkelijke ontvanger van het dividend. Derhalve is er geen reden om de antimisbruikregel van richtlijn 2011/96/EU toe te passen.

19.2. Het sluiten van de door de nationale belastinginspectie bedoelde transacties heeft geen nieuw voordeel opgeleverd terzake de door verzoekster en RETAL LITOUWEN aan RETAL INDUSTRIES uitgekeerde dividenden, dat niet bestond vóór het sluiten van die transacties, aangezien RETAL INDUSTRIES sinds 2005 aandeelhouder is van verzoekster en in het verleden dividenden heeft ontvangen. Derhalve heeft verzoekster geen belastingvoordeel verkregen, hetgeen noodzakelijk is voor de toepassing van de nationale antimisbruikregel.

19.3. RETAL INDUSTRIES is geen „kunstmatige constructie” en kan niet als zodanig worden beschouwd, ook in het licht van de uitlegging in het arrest van het

Hof (arrest van 26 februari 2019, Danmark en Y Denmark Aps, gevoegde zaken C-116/16 en C-117/16 [...] EU:C:2019:135).

19.4. RETAL INDUSTRIES is een vennootschap die sinds 2000 bestaat, waarvan de inhoud door de nationale belastinginspectie niet in twijfel is getrokken, die verschillende soorten inkomsten (niet alleen dividenden) ontvangt van een aantal vennootschappen die zij beheert, en die de opbrengsten gebruikt voor de discretionaire activiteiten die zij uitoefent (waaronder beleggingen, leningen, enzovoorts), terwijl de keten van transacties die in het bestreden besluit wordt opgesomd en de identificatie van de uiteindelijk gerechtigde op geen enkele wijze in tegenspraak is met het feit dat RETAL INDUSTRIES de daadwerkelijke gerechtigde en eigenaar is van de dividenden die in de jaren 2016 tot en met 2017 door verzoekster zijn uitgekeerd.

19.5. De dividenden die verzoekster in 2016-2017 aan RETAL INDUSTRIES heeft uitgekeerd, hadden op grond van de bepalingen van artikel 10, lid 1, onder a), van het verdrag tussen Litouwen en Cyprus niet in Litouwen naar nationaal recht (de wet inzake de vennootschapsbelasting) belast kunnen worden, en de nationale belastinginspectie baseert de aanvullende belastingheffing op de dividenden van verzoekster uitsluitend op de bepalingen van nationaal recht (en Unierecht), waarbij zij ten onrechte voorbijgaat aan de bepalingen van het verdrag tussen Litouwen en Cyprus en de juridische voorrang daarvan ten opzichte van de nationale regels. Overeenkomstig de toelichting bij het modelverdrag van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) ter voorkoming van dubbele belasting (hierna: het „OESO-modelverdrag”)¹, is RETAL INDUSTRIES de uiteindelijk gerechtigde van de dividenduitkeringen zoals bepaald in het verdrag tussen Litouwen en Cyprus. Dit wil zeggen dat zij de economische eigenaar is van alle middelen die zij ontvangt (met inbegrip van de betwiste dividenden), die zij naar eigen goeddunken mocht gebruiken en aanwenden.

19.6. In haar besluit geeft de nationale belastinginspectie een niet-onderbouwde beoordeling van de feiten en gaat zij uit van een niet-onderbouwde veronderstelling dat de dividenden die zijn ontvangen van verzoekster en RETAL LITHUANIA niet zijn gebruikt voor de zakelijke activiteiten van RETAL INDUSTRIES. Het dossier bevestigt duidelijk het tegendeel. De door verzoekster uitgekeerde dividenden werden specifiek gebruikt voor de zakelijke activiteiten van RETAL INDUSTRIES, zodat de conclusies van het bestreden besluit van de nationale belastinginspectie in strijd zijn met de objectieve feitelijke vaststellingen in de zaak.

19.7. Volgens de informatie waarover verzoekster beschikt, weerspiegelen de transacties die de nationale belastinginspectie als kunstmatige transacties beschouwt, de economische realiteit volledig en werden zij bepaald door het doel

¹ Link: https://www.oecd.org/en/publication/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-condensed-version-2017_mtc_cond-2017-en.html

van de uiteindelijk gerechtigde om alle offshore gevestigde vennootschappen uit te sluiten van de vennootschapsstructuur van het concern en om de leiding van de moedermaatschappij van de groep te verplaatsen naar de Europese Unie (Cyprus). Om die reden heeft de nationale belastinginspectie niet aangetoond wie het vermeende belastingvoordeel heeft verkregen of hoe dit voordeel is verkregen, en heeft zij evenmin het vermeende voordeel aangetoond.

- 20 Verzoekster is van mening dat de nationale belastinginspectie bij de berekening van het extra bedrag aan vennootschapsbelasting (i) zowel de nationale antimisbruikregel (artikel 32, lid 6, van de wet inzake de vennootschapsbelasting) als de bepalingen van Unierecht [artikel 1, leden 2 en 3, van richtlijn 2011/96/EU (zoals gewijzigd)] onjuist heeft uitgelegd en toegepast, (ii) geen rekening heeft gehouden met uitlegging die het Hof van Justitie in voornoemd arrest heeft gegeven om misbruik in de zin van richtlijn 2011/96/EU aan te tonen, en (iii) geen enkel belastingvoordeel voor verzoekster heeft aangetoond. Bovendien heeft de nationale belastinginspectie artikel 10, lid 2, onder a), van het verdrag tussen Litouwen en Cyprus en het beginsel van voorrang van internationale verdragen geschonden. Verzoekster vordert derhalve nietigverklaring van het bestreden besluit van de nationale belastinginspectie als zijnde onwettig en ongeldig.

Motivering van de verwijzing

- 21 De gemeenschappelijke minimumbepaling ter bestrijding van misbruik in richtlijn 2011/96 is opgenomen om misbruik van richtlijn 2011/96 te bestrijden en een consistentere toepassing in de verschillende lidstaten te bewerkstelligen [(overweging 5) van richtlijn (EU) 2015/121].

Aangezien de commissie voor fiscale geschillen betwijfelt of een praktijk als die in het hoofdgeding verenigbaar is met de doelstellingen van richtlijn 2011/96/EU, heeft zij besloten dat de zaak aan het Hof van Justitie moet worden voorgelegd om de toepassing van de antimisbruikregel van richtlijn 2011/96/EU, die relevant is voor het geschil, te verduidelijken.

Bij haar besluit om de zaak naar het Hof van Justitie te verwijzen, heeft de commissie voor fiscale geschillen opgemerkt dat uiteenlopende of tegenstrijdige standpunten over de uitlegging van het Unierecht en de rechtspraak van het Hof van Justitie duidelijk tot uiting komen in de processtukken van partijen en in de standpunten die naar voren zijn gebracht tijdens de zitting van de commissie voor fiscale geschillen. De nationale belastinginspectie en verzoekster verschillen in wezen van mening over de uitlegging en de toepassing van de antimisbruikregel van richtlijn 2011/96/EU in het hoofdgeding, dat wil zeggen over het doel en de werkingssfeer van de antimisbruikregel en over de voorwaarden voor en de gevolgen van de erkenning van een constructie die kunstmatig is.

Het Hof van Justitie heeft zich reeds gebogen over situaties waarin sprake is van kunstmatige constructies, waarbij gebruik wordt gemaakt van tussenvennootschappen die de ontvangen dividenden overdragen aan een andere

vennootschap binnen de groep, die de uiteindelijk gerechtigde is (zie bijvoorbeeld arrest van 26 februari 2019, Danmark en Y Denmark Aps, gevoegde zaken C-116/16 en C-117/16 [...] EU:C:2019:135). In de zaak die bij de commissie voor fiscale geschillen aanhangig is, worden de dividenden echter uitgekeerd aan een echte entiteit, die volgens de belastingdienst deelneemt aan een keten van kunstmatige transacties. Het Hof van Justitie heeft zich nog niet uitgesproken over de uitlegging van de bepalingen van de antimisbruikregel van richtlijn 2011/96/EU in een zaak als die welke in het hoofdgeding aan de orde is. De verstrekte verduidelijkingen zouden bijdragen aan een consistentere toepassing van de antimisbruikregel tussen de lidstaten.

In overweging 8 van richtlijn (EU) 2015/121 van de Raad van 27 januari 2015 tot wijziging van richtlijn 2011/96/EU betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten [...] staat te lezen dat de lidstaten de antimisbruikbepaling eveneens moeten kunnen toepassen om die specifieke stappen of onderdelen aan te pakken, waarbij de stappen of onderdelen van de constructie die wel authentiek zijn, ongemoeid worden gelaten. Aldus zou de antimisbruikbepaling zo doeltreffend mogelijk en op evenredige wijze worden toegepast. Bij de toepassing van de antimisbruikregel, die zowel in richtlijn 2011/96/EU als in het Litouwse nationale recht is neergelegd, moeten derhalve de beginselen van doeltreffendheid en evenredigheid en de algemene logica van de regel in acht worden genomen.

- 22 **Eerste prejudiciële vraag.** Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat indien een belastingautoriteit van de bronstaat voornemens is de vrijstelling van artikel 5 van richtlijn 90/435 niet toe te passen op een onderneming die dividenden heeft uitgekeerd aan een in een andere lidstaat gevestigde vennootschap, op grond dat sprake is van misbruik, deze belastingautoriteit evenwel dient aan te tonen dat de bestanddelen van een dergelijk misbruik verenigd zijn, waarbij zij alle relevante gegevens – met name het feit dat de onderneming waaraan de dividenden zijn uitgekeerd niet de uiteindelijk gerechtigde tot deze dividenden is – in aanmerking dient te nemen. In dit verband hoeft de belastingautoriteit de uiteindelijk gerechtigden tot deze dividenden niet te identificeren, maar moet zij aantonen dat de zogenaamde uiteindelijk gerechtigde slechts een doorstroomvennootschap is waarmee rechtsmisbruik is gepleegd (zie bijvoorbeeld arrest van 26 februari 2019, Danmark en Y Denmark Aps, gevoegde zaken C-116/16 en C-117/16, [...] EU:C:2019:135, punten 117-118).

Er is sprake van een onderneming die fungeert als doorstroomvennootschap indien deze onderneming zich uitsluitend bezighoudt met het ontvangen van de dividenden en de overdracht ervan aan de uiteindelijk gerechtigde of andere doorstroomvennootschappen. In dit verband moet het ontbreken van een daadwerkelijke economische activiteit, in het licht van de specifieke kenmerken van de economische activiteit in kwestie, worden afgeleid uit een onderzoek van alle relevante gegevens [...] (zie bijvoorbeeld arrest van 26 februari 2019, Danmark en Y Denmark Aps, gevoegde zaken C-116/16 en C-117/16, EU:C:2019:135, punt 104).

Als de bovengenoemde uitleggingen van het Hof van Justitie worden toegepast op de omstandigheden van het hoofdgeding, lijkt het feit dat de vennootschap waaraan de dividenden zijn uitgekeerd niet de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden is, relevant voor de vaststelling van misbruik. De status van RETAL INDUSTRIES als daadwerkelijke marktdeelnemer is in het geding echter niet betwist. De nationale belastinginspectie is niet van mening dat RETAL INDUSTRIES, als entiteit, een kunstmatige constructie is die in het leven is geroepen om redenen die niet stroken met de economische realiteit.

Het heffen van belasting op de dividenden van verzoekster is gebaseerd op een keten van opeenvolgende dividenduitkeringen van een lidstaat van de Unie naar een andere lidstaat, die in die andere lidstaat worden verricht door fiscaal ingezetenen van die andere lidstaat van de Unie, en waarbij rekening wordt gehouden met de verandering van aandeelhouders en het gebruik van de dividenden.

Volgens haar besluit is er volgens de nationale belastinginspectie in de zaak in het hoofdgeding sprake van een kunstmatige constructie ingeval van een keten van transacties, waarbij een nieuw opgerichte vennootschap, PPH, waaraan de aandelen in RETAL INDUSTRIES, die eigenaar is van 100 % van de aandelen in verzoekster, in korte tijd werden verkocht, minder dan drie maanden na haar oprichting, voor een bedrag van 310 400 000 EUR, terwijl de uiteindelijk gerechtigde, dat wil zeggen PG, dezelfde is gebleven en als gevolg van deze transacties aanzienlijke geldbedragen heeft ontvangen (in de vorm van leningen en overdracht van rechten), afkomstig uit dividenden die zijn uitgekeerd door Litouwse vennootschappen, waaronder verzoekster.

In haar besluit stelt de nationale belastinginspectie dat de transacties kunstmatig waren, de economische realiteit niet weerspiegelden en bedoeld waren om formeel een schuld van PPH aan CLENDON te creëren voor de verkrijging van de aandelen in RETAL INDUSTRIES, en vervolgens een formele schuld van PPH aan PG te creëren, waardoor de dividenden die werden ontvangen van Litouwse vennootschappen, waaronder verzoekster, werden gebruikt om die schulden te dekken. De nationale belastinginspectie voert aan dat dit is gedaan om een belastingvoordeel te verkrijgen door de betaling van dividendbelasting te ontwijken, en dat de nationale belastinginspectie derhalve, overeenkomstig de nationale antimisbruikregel, het bedrag van 2 250 000 EUR aan vennootschapsbelasting heeft berekend dat verzoekster verschuldigd was over de dividenden die zij in 2016 tot en met 2017 heeft uitgekeerd aan haar moedermaatschappij RETAL INDUSTRIES.

Verzoekster is het oneens met het standpunt van de nationale belastinginspectie en wijst erop dat RETAL INDUSTRIES daadwerkelijke economische activiteiten heeft verricht, dat deze vennootschap de ontvangen dividenden heeft gebruikt voor haar gebruikelijke zakelijke activiteiten (het verstrekken en terugbetalen van leningen, het betalen van goederen) en dat zij heeft opgetreden als de daadwerkelijke (uiteindelijk) gerechtigde tot de dividenden, dat zij niet gebonden

was aan kenmerken die typerend zijn voor tussenvennootschappen, zoals de verplichting om de ontvangen dividenden onmiddellijk of binnen een zeer korte termijn over te maken aan derden die als de uiteindelijk gerechtigden van de dividenden zouden worden beschouwd, de verplichting om de dividenden niet voor haar eigen zakelijke activiteiten te gebruiken, enzovoort. Daarnaast merkt verzoekster op dat RETAL INDUSTRIES de uiteindelijk gerechtigde is van de dividenden die verzoekster tussen 2016 en 2017 heeft uitgekeerd, zoals bedoeld in het verdrag tussen Litouwen en Cyprus en het OESO-modelverdrag, dat wil zeggen dat deze vennootschap de economische eigenaar is van alle door haar ontvangen middelen (met inbegrip van de betwiste dividenden) en dat zij het recht had om de middelen naar eigen goeddunken te gebruiken en dat ook daadwerkelijk heeft gedaan. Zoals de Inspectie heeft vastgesteld, is RETAL INDUSTRIES een vennootschap die daadwerkelijk actief is, sinds 2005 de aandelen in verzoekster bezit, zich bezighoudt met investeringen en andere activiteiten in verband met de productie en het in de handel brengen van plastic producten, sinds 2015 als werkgever in Cyprus is geregistreerd en over voldoende middelen beschikt om deze activiteiten te kunnen voortzetten. De dossiers bevatten geen bewijs dat RETAL INDUSTRIES verplicht was om de ontvangen dividenden te gebruiken voor een vooraf bepaald doel (bijvoorbeeld om dividenden uit te keren aan PPH).

Gelet op de onzekerheid die is ontstaan over het belang van de hoedanigheid van een ontvanger van dividenden, wenst de commissie voor fiscale geschillen met haar eerste vraag te vernemen of een praktijk als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, waarbij de belastingdienst de antimisbruikregel op verzoekster toepast bij het heffen van belastingen bij laatstgenoemde, wanneer de ontvanger van de dividenden, RETAL INDUSTRIES, een vennootschap is die daadwerkelijk actief is, maar de via deze vennootschap uitgekeerde dividenden als bron zijn gebruikt om kunstmatige transacties te verrichten, verenigbaar is met de doelstellingen van richtlijn 2011/96/EU.

[...] [eerste prejudiciële vraag]

- 23 **Tweede prejudiciële vraag.** De nationale belastinginspectie identificeert als één van de criteria die bepalend zijn voor de conclusie van de belastingdienst (i) de gelijkensis tussen de dividendbedragen die verzoekster en een andere Litouwse vennootschap hebben uitgekeerd en de dividendbedragen die RETAL INDUSTRIES aan PPH heeft uitgekeerd en (ii) de gelijkensis tussen de bedragen van de schulden van PPH en PG en die van PPH en CLENDON. Het grootste deel van de dividenden die RETAL INDUSTRIES heeft ontvangen, bestond uit dividenden die waren uitgekeerd door Litouwse vennootschappen (verzoekster en een andere Litouwse vennootschap). Van het totale bedrag van de in 2016 door RETAL INDUSTRIES ontvangen dividenden was ongeveer 88 % afkomstig van Litouwse vennootschappen en in 2016 was dit ongeveer 74 %. Het totale bedrag van de aan RETAL INDUSTRIES uitgekeerde dividenden bedroeg 28 485 032 EUR, hetgeen in wezen overeenkwam met het bedrag aan dividenden ad 28 880 865 EUR dat door RETAL INDUSTRIES aan PPH is uitgekeerd op grond

van de besluiten van haar enige aandeelhouder. Het dividendbedrag dat PPH van RETAL INDUSTRIES heeft ontvangen op grond van de besluiten van de enige aandeelhouder, was in wezen hetzelfde als het bedrag van de leningen die PG van PPH had ontvangen en het bedrag van de rechten die PPH aan PG had overgedragen uit hoofde van de schuldvorderingen van debiteuren van PPH (28 915 328 EUR).

Met haar tweede vraag wenst de commissie voor fiscale geschillen te vernemen of een keten van dividendoverdrachten verondersteld kan worden op basis van de bedragen van overgedragen dividenden in de keten van overeenstemmende transacties (vergelijkbare bedragen in vergelijkbare perioden).

[...] [tweede prejudiciële vraag]

- 24 **Derde prejudiciële vraag.** Wat de belasting over de dividenden van verzoekster betreft, baseert de belastinginspectie zich in haar besluit niet op het feit dat RETAL INDUSTRIES als entiteit kunstmatig of authentiek is, maar op een keten van transacties die in wezen hebben plaatsgevonden voor en na de grensoverschrijdende dividenduitkering van een lidstaat van de Unie naar een andere lidstaat van de Unie, uitgevoerd door fiscaal ingezetenen van die andere lidstaat van de Unie in die andere lidstaat.

Met haar derde vraag wenst de commissie voor fiscale geschillen te vernemen of het voor de toepassing van de antimisbruikregel verenigbaar is dat de werking wordt toegepast in de eerste keten van dividenduitkeringen, wanneer (i) de kunstmatige transacties die ertoe leiden dat de keten van transacties wordt aangeduid als een constructie waarbij personen uit andere lidstaten van de Unie zijn betrokken, in een andere lidstaat van de Unie hebben plaatsgevonden, en (ii) de bron van die transacties bestaat uit dividenden die zijn uitgekeerd door Litouwse entiteiten. De commissie voor fiscale geschillen heeft twijfels over de mate waarin de maatregelen van de nationale belastingdienst, die zijn genomen om de opvolgende handelingen van de aandeelhouders en de groepsmaatschappijen te onderzoeken, gerechtvaardigd zijn en in overeenstemming zijn met de beginselen van evenredigheid en doeltreffendheid.

[derde prejudiciële vraag]

- 25 **Vierde prejudiciële vraag.** Een van de voorwaarden voor de toepassing van de nationale antimisbruikregel en, bijgevolg, van de algemene antimisbruikregel van artikel 1, leden 2 en 3, van richtlijn 2011/96/EU, is dat moet worden vastgesteld of het hoofddoel of een van de hoofddoelen van de constructie het verkrijgen van een belastingvoordeel is.

Partijen verschillen van mening over de vraag of er sprake is van een belastingvoordeel.

De nationale belastinginspectie voert aan dat een belastingvoordeel werd nagestreefd door dividendbelasting te ontwijken, aangezien de dividenden in de

betrokken periode zijn uitgekeerd via een keten van transacties die kunstmatig tot stand is gebracht, niet om economische redenen, en die overeenstemde met een constructie die kunstmatig is en die is opgezet om andere dan gegronde commerciële redenen. Verzoekster betoogt dat het belastingvoordeel niet kan bestaan uit het niet betalen van een belasting die niet van toepassing zou zijn wanneer de keten van transacties weg zou vallen. Anderzijds is verzoekster van mening dat, zelfs indien de vraag van mogelijke ontduiking of niet-betaling van belastingen op het niveau van de uiteindelijk gerechtigde aan de orde zou worden gesteld, dergelijke vragen eerst moeten worden onderzocht, bestudeerd en beantwoord door de Cypriotische belastingautoriteiten, in wier rechtsgebied zowel de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden (RETAL INDUSTRIES), en haar aandeelhouder (PPH), alsook, waarschijnlijk, de uiteindelijk gerechtigde (PG) zijn gevestigd.

De commissie voor fiscale geschillen wenst derhalve te vernemen of een belastingvoordeel voor verzoekster, als deelnemer aan een keten van transacties, kan worden erkend als de uiteindelijk gerechtigde PG door de totstandkoming van een dergelijke keten een belastingvoordeel heeft genoten, wanneer de door verzoekster uitgekeerde dividenden worden gebruikt om dat voordeel te verkrijgen.

[...] [vierde prejudiciële vraag]

- 26 **Vijfde prejudiciële vraag.** Het Hof heeft geoordeeld dat als de vennootschap die de dividenden heeft ontvangen deze dividenden *zeer snel* na de ontvangst ervan volledig of nagenoeg volledig doorsluisst naar entiteiten [...], dit een aanwijzing [vormt] dat er sprake is van een constructie die ertoe strekt ten onrechte de vrijstelling [...] te verkrijgen (zie bijvoorbeeld arrest van 26 februari 2019, Danmark en Y Denmark Aps, gevoegde zaken C-116/16 en C-117/16, [...] EU:C:2019:135, punt 101). In de onderhavige zaak staat vast dat de eerste dividenden door verzoekster aan RETAL INDUSTRIES zijn uitgekeerd voor de gecontroleerde periode tussen 2016 en 2017, zulks onafgebroken (van een jaar tot een maand). Met haar vijfde vraag wenst de commissie voor fiscale geschillen te vernemen of het voor de beoordeling van het bestaan van een dergelijke constructie van belang is dat de dividenden van de moedermaatschappij RETAL INDUSTRIES gedurende een ononderbroken periode werden uitgekeerd, in plaats van onmiddellijk.

[...] [vijfde prejudiciële vraag]

- 27 **Zesde prejudiciële vraag.** Verzoekster betoogt dat noch verzoekster noch de moedermaatschappij RETAL INDUSTRIES bewust (vrijwillig en/of op eigen initiatief) heeft deelgenomen aan de transacties die als kunstmatig zijn aangemerkt.

De belastingautoriteiten hebben niet beoordeeld of verzoekster op de hoogte was en/of had kunnen zijn van het bestaan van de kunstmatige transacties, maar

verzoekster is een dochteronderneming binnen een groep vennootschappen die afhankelijk is van de besluiten die door haar aandeelhouder worden genomen.

De commissie voor fiscale geschillen wenst te vernemen in hoeverre het feit dat verzoekster op de hoogte was van haar betrokkenheid bij een keten van kunstmatige transacties van invloed kan zijn op de toepassing van de antimisbruikregel opgenomen in richtlijn 2011/96/EU.

[...] [zesde prejudiciële vraag]

- 28 Met betrekking tot een verzoek om een prejudiciële beslissing kan het Hof van Justitie, indien nodig, de nationale wetgeving en de nationale rechterlijke instanties richtsnoeren geven om hen te helpen bij de beoordeling van een specifiek geval.
- 29 Volgens de commissie voor fiscale geschillen is een verzoek aan het Hof van Justitie in de precontentieuze fase van het belastinggeschil passend om het onderzoek van belastinggeschillen te bespoedigen.

De commissie voor fiscale geschillen [...] [procesrechtelijk verzoek] beslist als volgt:

1. [...] [standaard procedurele formulering]

2. De volgende vragen worden verwezen naar het Hof van Justitie van de Europese Unie voor een prejudiciële beslissing:

1. Is het in omstandigheden als die van het hoofdgeding verenigbaar met de doelstellingen van de antimisbruikregel van richtlijn 2011/96/EU dat een nationale praktijk in de staat van de dividendbetaler de mogelijkheid van vrijstelling van bronbelasting op dividenden uitsluit, wanneer de dividenden worden uitgekeerd aan een daadwerkelijk in een andere lidstaat van de Unie actieve moedermaatschappij, die als zodanig geen kunstmatige entiteit is in zoverre zij zakelijke activiteiten uitoefent, en de dividenden aan haar worden uitgekeerd als uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, maar die moedermaatschappij door de belastingautoriteiten wordt aangeduid als deelnemer in een keten van kunstmatige transacties wegens de uitkering/overdracht van de dividenden via haar aan de uiteindelijk gerechtigde van de gehele groep van ondernemingen?

2. Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, kan de overdracht van dividenden in een keten worden afgeleid uit de overeenstemming tussen de (vergelijkbare en identieke) dividendbedragen die in een keten van transacties zijn overgedragen?

3. Is in omstandigheden als die van het hoofdgeding een nationale praktijk met de doelstellingen van de antimisbruikregel van richtlijn 2011/96/EU, met inbegrip van het evenredigheidsbeginsel als bedoeld in [de overwegingen van] richtlijn (EU) 2015/121, verenigbaar waarbij de belastingautoriteiten de antimisbruikregel

toepassen in de staat waarin de dividenden worden uitgekeerd, ook al zijn de transacties die hebben geleid tot een keten van transacties die volgens de belastingautoriteiten een kunstmatige constructie is, in een andere lidstaat van de Unie verricht door fiscaal ingezetenen in die andere lidstaat?

4. Geeft de antimisbruikregel in de staat van de dividendbetaler aanleiding tot een recht op bronbelasting op dividenden wanneer het belastingvoordeel ontstaat in enig stadium van de keten van transacties? Kan verzoekster worden geacht een belastingvoordeel te hebben genoten dat in strijd is met het doel of de toepassing van richtlijn 2011/96/EU, wanneer als gevolg van de totstandbrenging van een dergelijke keten van transacties een belastingvoordeel wordt verkregen door de uiteindelijk gerechtigde die de door verzoekster uitgekeerde dividenden gebruikt om een dergelijk voordeel te verkrijgen?

5. Kan artikel 1, lid 2, van richtlijn 2011/96/EU in omstandigheden als die van het hoofdgeding aldus worden uitgelegd dat de toepassing van de regel van de „deelnemingsvrijstelling”, die artikel 5 van richtlijn 2011/96/EU in nationaal recht omzet, kan worden uitgesloten op grond van misbruik van recht vanwege het gebruik van ontvangen dividenden, wanneer de ontvangst en het gebruik van de dividenden (de verdere winstuitkering) gedurende een ononderbroken periode hebben plaatsgevonden?

6. Is in omstandigheden als die van het hoofdgeding een nationale praktijk waarbij de belastingautoriteiten maatregelen toepassen op een dividendbetaler zonder na te gaan of de dividendbetaler op de hoogte was en/of had kunnen zijn van het bestaan van een keten van kunstmatige transacties, verenigbaar met de doelstellingen van de antimisbruikregel van richtlijn 2011/96/EU?

3. [...] [standaard procedurele formulering en samenstelling van de commissie voor fiscale geschillen]